

OBSŁUGA SMOCZKOWEGO SYSTEMU POJENIA

Czynności przed wstawieniem stada:

1. Wypoziomować linię pojenia tak aby smoczki były na wysokości oczu piskląt.
2. Wyrównać ściółkę pod liniami pojenia.
3. Napełnić instalację wodą otwierając zawór kulowy, ustawić reduktor na 25 cm wysokości wody w rurce.
4. Upewnić się, czy linia jest odpowietrzona i całkowicie wypełniona wodą.
5. Ustawić pokrętko regulatora tak, by poziom wody w rurce kontrolnej był na wysokości 2,5 - 7,5 cm.
6. Na krótko przed samym wstawieniem, poruszyć lekko trzpień każdego smoczka tak, aby na końcu pojawiła kropla wody.
7. Stosować 60 - 100 watowe żarówki w obrębie linii pojenia zwrócić to uwagę piskląt.

Uwaga: Wysokość ciśnienia - poziom wody w rurce ma wpływ na wydajność systemu pojenia.
Im wyższy, tym większa wydajność.

Czynności w trakcie wstawiania

1. W trakcie wstawiania ustawić ciśnienie wody na poziomie 2,5 - 7,5 cm.
2. Upewnić się jeszcze raz o obecności wody w całym systemie.

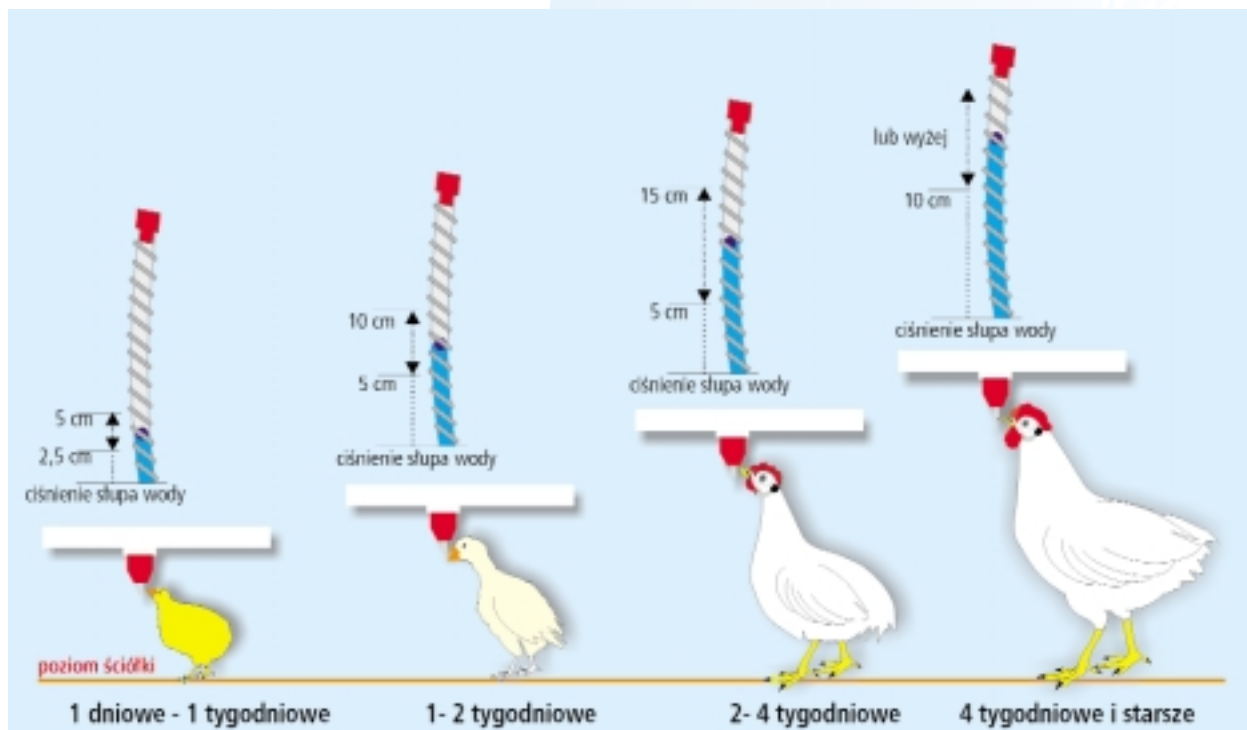
Czynności w trakcie odchowu:

1. Wysokość linii regulować w zależności od dziennego przyrostu i wielkości ptaków.
2. Wysokość ciśnienia wody w linii zmieniać wraz ze wzrostem wieku ptaków.
3. Ptaki powinny pić wodę pod kątem 35-40 stopni w stosunku do trzpienia smoczka.
4. Instalację należy płukać niezwłocznie po zakończeniu podawania jakichkolwiek leków (minimum przez 1 minutę na każde 30 metrów linii). Zapobiegnie to tworzeniu się osadów i wchodzenia w reakcję pozostałości po zastosowanych środkach z mikroelementami zawartymi w wodzie (wapń, żelazo, mangan). Zaniechanie płukania w niektórych wypadkach może doprowadzić do nieprawidłowego funkcjonowania smoczków.

Uwaga: W przypadku zamaczania ściółki pod linią pojenia należy:

- zmniejszyć ciśnienie wody i zwiększyć wysokość zawieszenia linii,
- jednocześnie skontrolować system filtracyjny, który powinien być utrzymywany w czystości,
- zwiększyć wentylację i ogrzewanie (na ściółkę),
- jeżeli nadal występują problemy, prosimy o kontakt z nami.

Sugerowany poziom wody w rurce odpowietrznika dla SMOCZKA KORAL (wg. ZIGITY SYSTEMS INC.)

Czynności po rzucie:

1. Napełnić system roztworem wody i AQUA CLEAN lub innym na bazie nadtlenu wodoru i pozostawić na okres ok. 40 minut, następnie płukać system co najmniej przez 1 minutę na każde 30 metrów linii.
2. Oczyszczyć i umyć poszczególne elementy systemu.
3. Ustawić ciśnienie wody w linii na 7,5 cm.
4. Jeżeli istnieje możliwość spadku temperatury poniżej 0°C - spuścić wodę z systemu.

Woda odgrywa znaczącą rolę w hodowli i produkcji drobiarskiej. W normalnych temperaturach ptaki wypijają przy najmniej 1,6 - 1,8 razy więcej wody niż spożytej paszy. Wraz ze wzrostem temperatury spożycie wody wzrasta kilkukrotnie. Przy zastosowaniu systemów smoczkowych zużycie będzie niższe niż w systemach z poidłami dzwonowymi.

Jako przewodnik może służyć tabela dziennego zużycia wody (na 1000 ptaków) w zależności od wieku (w tygodniach) opracowana przez **ZIGGITY SYSTEMS Inc.** dla systemów smoczkowych.

Tabela dziennego zużycia wody w litrach na 1000 ptaków:

Nioska	wiek	16-20	20-24	24-28	28-32	32-50	50-70			
	litry	83-136	121-151	129-159	159-189	167-197	194-204			
Indyki	wiek	1	2	3	4	5	6	7	8	
	litry	19-38	38-76	59-129	76-170	114-238	151-295	189-360	227-424	
Broilery	wiek	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	litry	27-38	68-95	83-114	121-159	144-208	167-273	197-295	212-307	227-318
Stado reprodukcyjne mięsne										
	wiek	20-25	25-30	30-35	35-40	40-45	45-50	50-55	55-60	
	litry	265-284	265-284	284-303	284-303	284-303	265-284	250-265	227-246	

Bieżące kontrolowanie spożycia wody pozwala na wczesne wykrycie wielu problemów. Obserwowanie wodomierza jest prostym i skutecznym krokiem do rozpoznania i rozwiązania potencjalnych, kosztownych problemów. Gdy ilość zużywanej wody jest diametralnie inna od tej, którą miałeś do tej pory, w górę lub w dół, może to być sygnałem że wystąpiły lub wystąpią problemy.

Zwykle zmiany w spożyciu wody oznaczają dwa typy problemów:

1. problemy z systemem pojenia,
2. problemy z ptakami.

Problemy z systemem pojenia

Gdy temperatura wody w systemie pojenia rośnie, ptaki skracają picie, zmniejszając swoją zdolność do przewycięcia stresu cieplnego. Przy wyższych temperaturach ptaki przestają pić zupełnie, co ma katastrofalne konsekwencje. Śledzenie wielkości spożycia wody powinno pomóc w wykryciu tych problemów wcześniej.

Spadek spożycia wody może oznaczać również inne problemy. Szczególnie powszechne w cieplejszych miesiącach są „korki” powietrzne w liniach pojenia, które mogą poważnie ograniczać dostęp wody do poidel. Ten problem może być szczególnie szkodliwy w pracy systemu pojenia dla niosek w klatkach.

Podobnie, osad zgromadzony wewnątrz rury lub poidel tworzy „korek”, co w rezultacie uniemożliwia ptakom dostęp do wystarczającej ilości wody. W przypadku zgromadzonego osadu, spadek spożycia może wystąpić nie tak drastycznie jak w przypadku „korków” powietrznych.

Wzrost spożycia wody również może oznaczać problem systemu. Może to wskazywać na rozlewanie lub przeciek. Sprawdź, czy poidło nie zostało wybite z zamka. Upewnij się też, czy nie ma żadnych ciekących poidel lub przecieków na linii.

Problemy z ptakami

Obserwowanie wodomierza, pomoże ci wykryć problemy zdrowotne ptaków. Zwykle ptaki przestają pić dzień lub kilka dni przed zauważeniem przez siebie symptomów choroby. Większość ptaków zmniejsza jedzenie i picie podczas choroby. Jeśli wodomierz wskazuje zmianę w spożyciu, a ty wykluczyłeś problemy systemowe przedstawione powyżej, twoje ptaki mogą być chore. W tym wypadku, wodomierz jest nieocenionym narzędziem umożliwiającym podjęcie właściwej decyzji.

Innym powodem wysokiego spożycia wody jest wysoka zawartość azotanów lub soli w wodzie. To może powodować nadmierne picie i prowadzić do biegunki i mokrej ściółki. Jeśli właśnie to jest problemem, wymagana jest analiza wody i określenie możliwości leczenia.

Można zainstalować alarm zużycia wody (np. RWA-4 Rotem - Indoor), który się włącza gdy spożycie wody rośnie lub maleje o ustalone odchylenie procentowe. Ustawiając małą np. 5% zmianę jej wystąpienia, włączenie alarmu skłoni nas do rozpoczęcia poszukiwania przyczyn. Bardziej radykalne zmiany wymagają natychmiastowego działania, aby zapobiec znaczącym stratom.

Jakość wody powinna odpowiadać normom dotyczącym wody pitnej, natomiast istotne są proporcje poszczególnych elementów składowych i ich wpływ na warunki produkcyjne. Dotyczy to w szczególności zawartości sodu, siarczanów, azotanów i azotynów, chlorków, magnezu. Także czystość mikrobiologiczna, twardość wody, kwasowość (pH), zawartość żelaza i wapnia wpływają na wyniki produkcyjne.

Kilka uwag ogólnych wskazujących na występowanie zależności pomiędzy zawartościami różnych elementów w wodzie:

- zawartość sodu w granicach 50-300 ppm (sumuje się z potasem) nie powoduje problemów, jeżeli dodatkowo zawartość siarczanów przekracza 50 ppm lub zawartość chlorków przekracza 14 ppm, może wystąpić biegunka,
- zalecana zawartość siarczanów to 0 ppm natomiast stężenie w granicach 200 - 250 ppm jest maksymalnie dopuszczalne, chociaż wartości poniżej wartości dopuszczalnej (jeżeli zawartość sodu lub magnezu jest większa od 50 ppm) i powyżej mogą powodować biegunkę,
- zawartość magnezu w granicach 50-125 ppm nie powoduje problemów, chyba że zawartość siarczanów przekracza 50 ppm, co może spowodować biegunkę,
- zawartość chlorków w granicach do 250 ppm nie stanowi problemów, natomiast niskie stężenie rzędu 14 ppm może spowodować problemy, jeżeli zawartość sodu przekroczy 50 ppm,
- zawartość żelaza nie powinna przekraczać 0,3 ppm, przy wyższych stężeniach bakterie żelazowe zatykają systemy pojenia, pogarszają smak i zapach wody,
- kwasowość wody - odczyn pH - powinien mieścić się w zakresie 6,5 - 8,5, odczyn pH od 6 - 6,5 może powodować korozję systemów pojenia,
- twardość wody do 100 ppm (woda miękka - bez problemów), powyżej 110 ppm woda twarda - może powodować zmniejszenie efektywności mycia i działania niektórych leków podawanych w wodzie, maksymalnie 1500 ppm.

